

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΑΡΝΑΚΑΣ
Ενώπιον: Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Ε.Δ.

Αριθμός υπόθεσης: 3345/20

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΛΑΡΝΑΚΑΣ

v

Κατηγορούμενος

17 Σεπτεμβρίου 2020

Για κατηγορούσα αρχή: κα Γιακουμεττή
Για κατηγορούμενο: κος Πολυχρόνης

ΠΟΙΝΗ

Ο κατηγορούμενος παραδέχτηκε ενοχή σε συνολικά 15 κατηγορίες που αφορούν τα αδικήματα της συνωμοσίας για τη διάπραξη του αδικήματος της εμπορίας ναρκωτικών, της προμήθειας ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξης Β, της κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξεως Β, κατοχής ελεγχόμενου φαρμάκου Τάξης Β με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα, της παράνομης κατοχής απαγορευμένης ουσίας και της κυκλοφορίας φαρμακευτικού προϊόντος χωρίς άδεια κυκλοφορίας.

Τα ναρκωτικά Τάξης Β, αναφέρονται σε ποσότητα 400 γραμμαρίων κάνναβης και 110 γραμμαρίων ρητίνης κάνναβης. Οι απαγορευμένες φαρμακευτικές ουσίες αφορούν σε 21 αμπούλες 1 ml κάθε μία της ουσίας Tren-Acetate, 10 αμπούλες 1 ml κάθε μία της ουσίας Deca, 10 αμπούλες αμπούλες 1 ml κάθε μία της ουσίας Test Mix, 2 αμπούλες 1 ml κάθε μία της ουσίας Boldenon.

Σημειώνω ότι ο κατηγορούμενος είναι υπό κράτηση από την καταχώρηση της παρούσας υπόθεσης στις 8/5/2020.

Σύμφωνα με τα γεγονότα, όπως αυτά εκτέθηκαν από τη συνήγορο της κατηγορούσας αρχής, στις 2/5/2020 λήφθηκε πληροφορία ότι ο κατηγορούμενος μετέβηκε με όχημα στη Λεμεσό για να παραλάβει ποσότητα ναρκωτικών και να τα

μεταφέρει στη Λάρνακα. Τέθηκε υπό παρακολούθηση ο αυτοκινητόδρομος για εντοπισμό του και στις 18:50 κοντά στον κυκλικό κόμβο Καλού Χωριού έγινε προσπάθεια ανακοπής του. Στην προσπάθειά του να διαφύγει συγκρούστηκε με όχημα της αστυνομίας και ακινητοποιήθηκε. Σε έρευνα στο όχημά του εντοπίστηκε νάυλον σακούλα εντός της οποίας υπήρχαν 15 μικρότερα νάυλον σακουλάκια με συνολικό περιεχόμενο 440 γραμμάρια κάνναβης. Στην ίδια σακούλα εντοπίστηκαν 110 γραμμάρια ρητίνης κάνναβης. Ανακρινόμενος ο κατηγορούμενος είπε ότι κατόπιν οδηγιών που πήρε από τρίτο άτομο το οποίο δεν κατονόμασε πήγε Λεμεσό για να παραλάβει την κάνναβη και θα λάμβανε αμοιβή για τη μεταφορά αυτή. Ακολούθως, μετά από γραπτή συγκατάθεση του έγινε έρευνα στο σπίτι του όπου αναυρεύθηκαν αμπούλες. Του επιστήθηκε η προσοχή και είπε ότι είναι αναβολικά και ότι γνωρίζει ότι είναι απαγορευμένα. Μετά από εξετάσεις διαιπιστώθηκε ότι οι εν λόγω αμπούλες είναι συνιστούν απαγορευμένες ουσίες ως οι λεπτομέρειες των κατηγοριών 8 μέχρι και 15. Ο κατηγορούμενος είναι λευκού ποινικού μητρώου και παραδέκτηκε αμέσως.

Ο ευπαίδετος δικηγόρος του κατηγορουμένου αγορεύοντας για μετριασμό της ποινής του κατηγορουμένου επέσυρε την προσοχή του Δικαστηρίου στις ιδιαίτερα δύσκολες προσωπικές συνθήκες του κατηγορουμένου. Είναι ηλικίας 26 ετών, χρήστης αναβολικών ουσιών και περιστασιακός χρήστης ναρκωτικών. Λαμβάνει επί μόνιμης βάσης αντικαταθλιπτικά χάπια. Οι γονείς του έχουν χωρίσει και ο χωρισμός τους υπήρξε ιδιαίτερα επώδυνος για τον ίδιο. Έχει απωθημένα εναντίον του πατέρα του, ο οποίος τον καταπίεζε. Σε σχέση με τον ισχυρισμό αυτό ανάφερε ενδεικτικά κάποια σκληρά περιστατικά που ο κατηγορούμενος βίωσε από τον πατέρα του. Χαρακτηρίζει τον πατέρα του ως τσιγκούνη ο οποίος αν και είναι εύπορος δεν τον βοηθά. Οι σχέσεις τους δεν είναι καλές και ο δικηγόρος του έκανε αναφορά σε καυγάδες και καταγγελίες στην αστυνομία.

Ο κατηγορούμενος ως παιδί υπήρξε υπέρβαρος και όταν στο σχολείο τα υπόλοιπα παιδιά τον κοροϊδεύαν. Εξαιτίας του εκφοβισμού αυτού που δέχτηκε από την ηλικία των 11 ετών παρακολουθείται από ψυχολόγο. Σαν στρατιώτης κατατάχθηκε στα ΟΥΚ αλλά εξαιτίας ατυχήματος που είχε αναγκάστηκε να φύγει. Δούλεψε ως φρουρός ασφαλείας, ως κτίστης και ως σερβιτόρος. Είχε εργαστεί και ως εποχιακός στις Βρεττανικές Αερογραμμές, εργασία η οποία τον ικανοποιούσε αλλά η εν λόγω εταιρεία σταμάτησε τις υπηρεσίες όλων των εποχιακών. Διαμένει με την μητέρα του στο πατρικό της σπίτι. Πρόκειται για διόροφο κτίριο. Στον πρώτο όροφο μένει ο κατηγορούμενος με τη μητέρα του και στο ισόγειο ο παππούς τους, ο οποίος στηρίζει οικονομικά τον κατηγορούμενο και τη μητέρα του.

Ο κατηγορούμενος, εξηγεί ο δικηγόρος του, στην επίδικη περίπτωση δεν υπήρξε ο ιθύνων νους, δεν σχεδίασε τη διάπραξη των αδικημάτων και δεν ενήργησε αυτόβουλα από μόνος του. Ο ρόλος του ήταν αυτός του μεταφορέα. Ως ευάλωτο και εύκολα να χειραγωγηθεί άτομο, παρακινήθηκε από τρίτο πρόσωπο να διαπράξει το αδίκημα και αποδέχτηκε. Δεν είναι έμπορος ναρκωτικών. Είναι χρήστης ναρκωτικών και έχει πετύχει τη μερική απεξάρτησή του.

Επισύρεται δε η προσοχή του Δικαστηρίου στο γεγονός ότι στο πρόσωπο του κατηγορουμένου συντρέχουν οι ελαφρυντικοί και όχι επιβαρυντικοί παράγοντες του Νόμου.

Ο δικηγόρος του υποδεικνύει ως περαιτέρω μετριαστικούς παράγοντες την παραδοχή του, το λευκό του ποινικό μητρώο, τη συνεργασία του. Ο κατηγορούμενος ζητεί συγγνώμη, έχει μετανιώσει και ελπίζει στην επιείκεια του Δικαστηρίου.

Τέλος, προωθείται από το δικηγόρο του κατηγορουμένου η ακόλουθη εισήγηση. Ο κατηγορούμενος είναι κρατούμενος για αυτή την υπόθεση από τον Μάιο 2020. Λόγω των αυστηρών μέτρων που υπάρχουν λόγω της πανδημίας του Covid19, οι συνθήκες κράτησης είναι ιδιαίτερα δύσκολες εφόσον επισκεπτήριο υπάρχει μια φορά το μήνα, ενώ οι εξωτερικές δραστηριότητες έχουν ανασταλεί. Επομένως, μια δύσκολη τιμωρία όπως είναι η στέρηση της ελευθερίας καθίσταται ακόμα δυσκολότερη. Στην Αγγλία αυτό είναι κάτι το οποίο έχει ληφθεί υπόψη κατά την επιβολή ποινών, τόσο ως προς το είδος όσο και ως προς το ύψος.

Έχει ετοιμαστεί έκθεση από κοινωνικό λειτουργό αναφορικά με τις προσωπικές περιστάσεις του κατηγορούμενου, το περιεχόμενο της οποίας έχει υιοθετηθεί. Είναι ενώπιον μου και θα της αποδώσω τη δέουσα βαρύτητα.

Προχωρώ με τη διαδικασία επιμέτρησης της ποινής.

Περιπτό να επισημάνω τη σοβαρότητα των αδικημάτων που έχει διαπράξει ο κατηγορούμενος. Παραπέμπω δε σχετικά στις ιδιαίτερα αυστηρές και υψηλές ποινές που έχει προνοήσει ο νομοθέτης. Το Ανώτατο Δικαστήριο έχει πλειστάκις αναφερθεί στο πρόβλημα των ναρκωτικών όπως ταλανίζει την κοινωνία, με τεράστιο κόστος κοινωνικό και οικονομικό. Σχετικές είναι, μεταξύ άλλων, οι *Nehmed Allah Sikaf v Δημοκρατίας* (2003) 2 A.A.D. 467 και *Κύπρος M. Χριστοδούλου v Δημοκρατίας* (2008) 2 A.A.D. 124. Από μόνη της η σοβαρότητα του αδικήματος αυτού, αλλά και η έξαρση στη διάπραξη αδικημάτων αυτής της φύσης σφραγίζει και την αναγκαιότητα της σοβαρότητας με την οποία θα πρέπει να

αντιμετωπίζονται. Ειδικότερα για την έξαρση, είμαι σε θέση να έχω γνώση, τόσο λόγω του όγκου των υφιστάμενων κατηγορητηρίων αλλά και των κατηγορητηρίων που έρχονται ενώπιον μου για έγκριση και καταχώρηση, όσο και δια μέσου της διαδικασίας έκδοσης ενταλμάτων σύλληψης και έρευνας και της επακόλουθης διαδικασίας προσωποκράτησης μεγάλο μέρος των οποίων αναφέρεται σε αδικήματα ναρκωτικών αλλά τέλος, και από τη διαδικασία παραπομπών υποθέσεων προς εκδίκαση ενώπιον του κακουργιοδικείου που σημαντικό ποσοστό τους αφορά σε υπόθεσης ναρκωτικών.

Παρά τη σοβαρότητα των αδικημάτων είναι δεδομένη η υποχρέωση του Δικαστηρίου, να προχωρήσει σε εξατομίκευση της ποινής λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες διάπραξης του αδικήματος, τις προσωπικές συνθήκες του κατηγορουμένου αλλά και τους μετριαστικούς παράγοντες που ενδεχομένως υπάρχουν, μεταξύ άλλων, παραπέμπω στην **Σακαρίδης Κυριάκος και Άλλος v. Αστυνομίας**, (2011) 2 Α.Α.Δ. 272. Βέβαια, εξατομικεύοντας την ποινή δεν θα πρέπει να απαλείφεται τη σοβαρότητα του αδικήματος και να οδηγούμαστε σε εξουδετέρωση της αποτελεσματικότητας του νόμου (**Antoniades v. Police (1986) 2 CLR 21 και Κάττου και Άλλον v. Αστυνομίας (1991) 2 A.A.D 498**).

Προς όφελος του κατηγορουμένου, σαφέστατα και λαμβάνω υπόψη την άμεση παραδοχή του, κάτι που η νομολογία αναγνωρίζει ως σημαντικό μετριαστικό παράγοντα. Στην πιο πάνω αναφορά μου, πάντα έχω υπόψη μου την αξία της παραδοχής σύμφωνα με τη νομολογία, στα αυτόφωρα αδικήματα (**Λέανδρος Κωστάκη Κυριάκου v. Δημοκρατίας**, Ποινική Έφεση 211/2011, ημερομηνίας 25/1/2013, Δημήτρης Βασιλείου v. Δημοκρατίας, Ποινική Έφεση 110/2014, ημερομηνίας 15/6/2015, Γενικός Εισαγγελέας v Ζανέττου (2001) 2 Α.Α.Δ. 438). Δεν παύει όμως η άμεση παραδοχή και η εξοικονόμηση πολύτιμου δικαστικού χρόνου να είναι ένας παράγοντας ο οποίος συνυπολογίζεται και λαμβάνεται σοβαρά υπόψη.

Το άρθρο 30 του επίδικου Ν.29/77 προβλέπει μετριαστικούς και επιβαρυντικούς παράγοντες. Στην επίδικη περίπτωση από τα όσα έχουν, χωρίς αμφισβήτηση, τεθεί ενώπιον μου, δεν συντρέχει οποιοσδήποτε επιβαρυντικός παράγοντας. Ειδικότερα, από τα γεγονότα δεν συνάγεται ανάμειξή του σε διεθνή οργανωμένη εγκληματική δραστηριότητα, δεν υπήρξε χρήση βίας, δεν κατέχει δημόσιο αξίωμα και δεν υπήρξε θυματοποίηση ή εκμετάλλευση ανηλίκων.

Σε σχέση με τους μετριαστικούς παράγοντες που αναγνωρίζονται απευθείας από το Νόμο, θα λάβω υπόψη μου, το νεαρό της ηλικίας του και την μη συνδρομή επιβαρυντικών περιστάσεων ως καθορίζεται από το Νόμο.

Συνυπολογίζω περαιτέρω τις προσωπικές του περιστάσεις έτσι όπως καταγράφονται στην έκθεση του Γραφείου Ευημερίας αλλά και όπως έχουν εκτεθεί από το δικηγόρο του. Λαμβάνω επίσης υπόψη μου το λευκό ποινικό μητρώο του.

Η αυστηρή αντιμετώπιση αδικημάτων αυτού του είδους έχει τονιστεί επανειλημμένως από το Ανώτατο Δικαστήριο (βλ. *Παγιαβλάς v. Αστυνομίας (1998) 2 ΑΔΔ 240*), ενώ λαμβάνονται ιδιαίτερα υπόψη το είδος, η ποσότητα και ο σκοπός για τον οποίο κατέχονται τα ναρκωτικά. Στην επίδικη περίπτωση η μεγάλη ποσότητα που έχει ανευρεθεί στην κατοχή του κατηγορουμένου, αυτό το οποίο υποδεικνύει είναι εμπορία, παράγοντας ο οποίος έχει τη δική του βαρύτητα. Ήδη, ο κατηγορούμενος έχει παραδεχτεί στην πρώτη κατηγορία ότι συνωμότησε με τρίτα άτομα με σκοπό την εμπορία ναρκωτικών. Έχοντας αναφέρει αυτό, είναι σαφές ότι από τα αδικήματα τα οποία έχει παραδεχτεί ο κατηγορούμενος, το πλέον σοβαρό είναι το αδίκημα της κατοχής ναρκωτικών με σκοπό την προμήθεια σε άλλα πρόσωπα. Αυτό το αδίκημα περικλείει τον επιπλέον επιβαρυντικό παράγοντα ότι ο κατηγορούμενος εμπορεύεται με σκοπό το κέρδος ναρκωτικά και αδιαφορώντας για τις συνέπειες και για τους κινδύνους συνεπάγεται η χρήση ναρκωτικών σε προσωπικό, οικογενειακό και κοινωνικό επίπεδο.

Έχω σταθμίσει όλα όσα έχουν αχθεί ενώπιον μου Με δεδομένη τη σοβαρότητα του αδικήματος, τις προβλεπόμενες υπό του Νόμου ποινές, τις αρχές που έχει θέσει η νομολογία αναφορικά με τα αδικήματα αυτής της φύσης, καθώς και την ανάγκη για αποτροπή, λαμβάνοντας όμως υπόψη και σταθμίζοντας κάθε άλλο σχετικό με την επιμέτρηση της ποινής παράγοντα, κρίνω πως η σοβαρότητα των αδικημάτων δεν επιτρέπει την επιλογή άλλης ποινής παρά της φυλάκισης. Οι διάφοροι μετριαστικοί παράγοντες στους οποίους έχω αναφερθεί δεν μπορούν να διαφοροποιήσουν το είδος της ποινής. Τους λαμβάνω όμως υπόψη σε σχέση με το ύψος της.

Έχοντας υπόψη μου το είδος και το ύψος των ποινών που έχει καθορίσει η νομολογία και μεταξύ άλλων, παραπέμπω στις *Ismen Bora v. Δημοκρατίας, Ποιν. Έφεση Αρ.79/2017 13/3/2018, Θεοδώρου v. Δημοκρατίας, Ποιν. Έφεση Αρ.208/2018, 27/11/2019, Μήτος Αποστόλου v. Αστυνομίας, Ποιν. Έφεση 153/2017, 27/9/2017, Νικολάου Χαλκιά v. Αστυνομίας, Ποιν. Έφεση Αρ.240/2016, 17/3/2017*), επιβάλλονται στον κατηγορούμενο οι ακόλουθες ποινές:

Κατηγορία 1: ποινή φυλάκισης 12 μηνών

Κατηγορία 6: ποινή φυλάκισης 18 μηνών. Στις κατηγορίες 2 και 4 δεν επιβάλλεται καμία ποινή εφόσον αυτές στοιχειοθετούνται και συσχετίζονται άμεσα με τα γεγονότα της έκτης κατηγορίας στην οποία επιβλήθηκε ποινή.

Κατηγορία 7: ποινή φυλάκισης 15 μηνών. Στις κατηγορίες 3 και 5 δεν επιβάλλεται καμία ποινή εφόσον αυτές στοιχειοθετούνται και συσχετίζονται άμεσα με τα γεγονότα της έβδομης κατηγορίας στην οποία επιβλήθηκε ποινή.

Κατηγορία 9: ποινή φυλάκισης 6 μηνών. Στις κατηγορία 8 δεν επιβάλλεται καμία ποινή εφόσον αυτή στοιχειοθετείται και συσχετίζονται άμεσα με τα γεγονότα της ένατης κατηγορίας στην οποία επιβλήθηκε ποινή.

Κατηγορία 11: ποινή φυλάκισης 3 μηνών. Στις κατηγορία 10 δεν επιβάλλεται καμία ποινή εφόσον αυτή στοιχειοθετείται και συσχετίζονται άμεσα με τα γεγονότα της ενδέκατης κατηγορίας στην οποία επιβλήθηκε ποινή.

Κατηγορία 13: ποινή φυλάκισης 3 μηνών. Στις κατηγορία 12 δεν επιβάλλεται καμία ποινή εφόσον αυτή στοιχειοθετείται και συσχετίζονται άμεσα με τα γεγονότα της δέκατης τρίτης κατηγορίας στην οποία επιβλήθηκε ποινή.

Κατηγορία 15: ποινή φυλάκισης 1 μήνα. Στις κατηγορία 14 δεν επιβάλλεται καμία ποινή εφόσον αυτή στοιχειοθετείται και συσχετίζονται άμεσα με τα γεγονότα της δέκατης πέμπτης κατηγορίας στην οποία επιβλήθηκε ποινή.

Οι πιο πάνω ποινές να συντρέχουν μεταξύ τους

Προχωρώ να εξετάσω εάν δικαιολογείται η αναστολή της ποινής φυλάκισης που έχει επιβληθεί, σύμφωνα με τον Περί της Υφ' Όρων Αναστολής της Εκτελέσεως Ποινής Φυλακίσεως εις Ορισμένας Περιπτώσεις Νόμου του 1972, ως αυτός έχει τροποποιηθεί.

Τα κριτήρια που μπορεί το Δικαστήριο να λάβει υπ' όψιν τέθηκαν στην υπόθεση Γενικός Εισαγγελέας ν. Τζιαουχάρη (2005) 2 Α.Α.Δ 161 και είναι τα ακόλουθα: (α) η σοβαρότητα του αδικήματος και τα κίνητρα διάπραξης του (β) το ποινικό μητρώο του κατηγορουμένου δηλαδή αν είναι τέτοιο που υπάρχει η ανάγκη αποτροπής και

(γ) η διαγωγή του κατηγορουμένου μετά τη διάπραξη του αδικήματος συμπεριλαμβανομένης και της μεταμέλειας.

Αναμφίβολα, το αδίκημα για το οποίο ο Κατηγορούμενος βρέθηκε ένοχος, είναι ιδιαιτέρως σοβαρό και είναι απαραίτητή η αυστηρή αντιμετώπιση κάτι το οποίο είναι ξεκάθαρο και από την ίδια τη νομολογία όπως αυτή έχει αναλυθεί πιο πάνω.

Κάνοντας υπαγωγή των αρχών που διέπουν τα της αναστολής της ποινή θεωρώ ότι δεν συντρέχουν λόγοι οι οποίοι να δικαιολογούν την αναστολή της ποινής. Η σοβαρότητα του αδικήματος είναι τέτοια, που υπό τις περιστάσεις, κρίνω ότι δεν υπάρχει περιθώριο αναστολής εκτέλεσης της επιβληθείσας ποινής. Όλοι οι μετριαστικοί παράγοντες έχουν αξιολογηθεί και ληφθεί υπόψη κατά το στάδιο επιμέτρησης της ποινής. Η ποινή φυλάκισης είναι άμεση και ξεκινά από σήμερα, όμως μειώνεται κατά το χρονικό διάστημα που ο κατηγορούμενος τελούσε υπό κράτηση για την παρούσα υπόθεση, δηλαδή από τις 8/5/2020.

Τα τεκμήρια να κατασχεθούν και καταστραφούν.

.....
Δ. Κωνσταντίνου, Ε.Δ.

Πιστόν αντίγραφο

Πρωτοκολλητής